

Marretje, berichtte dat Gerbrand voortdurend kalm sliep, dat zijn hoofd gloeide, maar dat hij overigens wel en gezond scheen. Ieder ging aan zijne

Valckenier had het paard gegrepen.....

bezigheid — Moeder Marretje bleef bij haar slapenden zoon. Zij plaatste haar stoel naast zijne bedstede, en hoorde hem in diepen slaap woorden prevelen. Eens zeide hij luide: „Madalena!” — maar sluimerde door, toen